

عنوان مقاله:

تأثیر یونیکونازول و کودهای زیستی بر طول دوره پر شدن دانه و سهم فرایند انتقال مجدد در عملکرد دانه گندم در رژیم های متفاوت رطوبتی در شرایط گلخانه

محل انتشار:

فصلنامه تنش های محیطی در علوم زراعی، دوره 11، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

رئوف سیدشریفی - استاد دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

کاربرد کودهای زیستی و یونیکونازول و لروشمیناسبیرایافزایش عملکرد گندم تحت شرایط محدودیت آبیاست. به منظور بررسی تأثیر یونیکونازول و کودهای زیستی بر طول دوره پر شدن دانه و سهم فرایند انتقال مجدد در عملکرد دانه گندم در رژیم های متفاوت رطوبتی، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در سال 1394 در گلخانه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه محقق اردبیلی اجرا شد. تیمارهای آزمایش شامل محلول پاشی با یونیکونازول در دو سطح (عدم محلول پاشی و محلول پاشی 0.1 گرم در لیتر)، کودهای زیستی در چهار سطح (کاربرد میکوریزا، ازتوباکتر و سودوموناس، کاربرد توام میکوریزا با باکتری ها، عدم کاربرد کودهای زیستی به عنوان شاهد) و آبیاری در سه سطح (آبیاری کامل، آبیاری تا 50 درصد مراحل خوشه دهی و چکمه ای شدن به ترتیب به عنوان محدودیت ملایم و شدید آبی) بودند. نتایج نشان داد بیشترین سهم انتقال مجدد ماده خشک از کل اندام هوایی (57.6 درصد) و مشارکت ذخایر ساقه در عملکرد دانه (53.4 درصد) و کمترین طول دوره پر شدن دانه (26.6 روز) در آبیاری تا 50 درصد چکمه ای شدن، عدم کاربرد کودهای زیستی و عدم محلول پاشی با یونیکونازول به دست آمد. حداکثر وزن تک بذر و طول دوره پر شدن دانه (به ترتیب با 0.052 گرم و 34.5 روز) به کاربرد توام کودهای زیستی و یونیکونازول و در آبیاری کامل و کمترین آن ها (0.030 گرم، 626.6 روز) در عدم مصرف کودهای زیستی و یونیکونازول و در آبیاری تا 50 درصد چکمه ای شدن به دست آمد. حداکثر سرعت پر شدن دانه (0.00248 گرم در روز) در کاربرد کودهای زیستی و یونیکونازول و در آبیاری تا 50 درصد چکمه ای شدن و کمترین میزان آن (0.0016 گرم در روز) در عدم مصرف کودهای زیستی و یونیکونازول و در آبیاری کامل به دست آمد. به طور کلی کاربرد کودهای زیستی و یونیکونازول می تواند به عنوان یک فاکتور مدیریتی مناسب برای افزایش عملکرد دانه و طول دوره پر شدن دانه در شرایط محدودیت آبی باشد.

کلمات کلیدی:

میکوریزا، ازتوباکتر، سودوموناس، کمبود آب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1025097>

